

УДК 657.471

Г.М. Давидов, проф., д-р. екон. наук

Кіровоградський національний технічний університет

Сучасні ідеї аудиту

Розглянуто процес виникнення і розвитку нових ідей як складової сучасного аудиту. Визначені умови розвитку аудиту як професійної діяльності в європейському законодавстві та особливості аудиту як інформаційної системи. Проаналізовано сучасну класифікацію завдань, які виконує аудитор, відповідно до міжнародних стандартів та їх характерні особливості. Розглянуто специфіку тристоронніх відносин та процесу формування аудиторського судження.

аудит, завдання з надання впевненості, концепція, ідея

Г.М. Давидов

Кіровоградский национальный технический университет

Современные идеи аудита

Рассмотрен процесс возникновения и развития новых идей как составляющей современного аудита. Определены условия развития аудита как профессиональной деятельности в европейском законодательстве и особенности аудита как информационной системы. Проанализирована современная классификация заданий, которые выполняет аудитор, в соответствии с международными стандартами и их характерные особенности. Рассмотрена специфика трехсторонних отношений и процесса формирования аудиторского суждения.

аудит, задания по предоставлению уверенности, концепция, идея

У фаховій науковій та практичній літературі неодноразово звертаються до проблеми концепцій в аудиті. В попередніх дослідженнях було визначено місце і роль ідей і концепцій в розбудові науки про аудит, виокремлено десять основних концепцій аудиту, які, на наш погляд, є визначальним способом розуміння і трактування аудиторського процесу. Проте, час минав і сучасний стан соціально-економічного розвитку став передумовою виникнення нових ідей і концепцій в аудиті. Цій проблемі і присвячена дана стаття.

Як відомо, ідеї в аудиті - це фундаментальні думки (поняття), що відображують різні глибинні, суттєві сторони теоретичних основ аудиту, а концепції в знанні про аудит - є розвиненими ідеями, складові елементи яких внутрішньо пов'язані між собою. Зміст концепцій та ідей аудиту, систематизований нами в попередніх працях [1, 2, 3], представлено в табл. 1.

Наведені концепції, ідеї та теорії мають як оригінальне аудиторське походження, опрацьовані нами (соціально-економічна концепція аудиту, концепція розвитку аудиту), так і залучені з теорій інших наук.

Ми вже визначали, що в цілому в аудиті України існує невідповідна сучасному стану розвитку Європейського співтовариства інституціональна ситуація, яка полягає в браку гармонізованого підходу до обов'язкового аудиту. Ситуація одночасно проста, оскільки орієнтири розвитку визначені, і одночасно складна, адже можна піти шляхом удосконалення того, що удосконалити неможливо [4]. І щоб в черговий раз не помилитися, треба, перш за все, розробити теоретичні засади практичних дій.

Таблиця 1 - Зміст концепцій та ідей аудиту

№	Зміст концепції	Зміст ідеї
1	2	3
1.	Концепція аудиту Л. Діксі: розкриття вільних і мимовільних помилок, що можуть мати місце у фінансових звітах	<p>1. Виявлення трьох видів помилок: 1) вільних (зловживання); 2) мимовільних (описки, арифметичні помилки); 3) принципових (вибір невірних методологічних прийомів).</p> <p>2. Аудиторів не треба нав'язувати готові способи рішення, набагато краще залишити аудитора вільним у своїх діях і дати змогу відповідно до інструкції розробити свої власні процедури.</p>
2.	Концепція аудиту Р. Монтгомері (тестового аудиту, аудиту оптимальної достатності): з'ясування фактичних фінансових умов і рівня доходів підприємств в інтересах його власників, користувачів, банкірів та інших інвесторів	<p>1. Помилки, фальсифікації, нестачі, обмани, шахрайство, хоча й ненормальні з погляду моралі та права, проте природні.</p> <p>2. Немає потреби в абсолютно точних даних. При цьому рівень точності даних має бути адекватним загальним тенденціям розвитку підприємства.</p> <p>3. Необхідність виконання аудитором перед початком робіт серії тестів, які визначають ефективність сформованої на підприємстві системи внутрішнього контролю. Якщо перевірка на відповідність дала позитивний результат, можна обмежитися незначною перевіркою по суті.</p> <p>4. Застосування взаємозв'язку між завданням і цілями, які ставив перед аудитом замовник, і його обмеженими засобами, що мали альтернативні можливості використання.</p> <p>5. Продукт аудиторської праці – думка, судження аудитора.</p> <p>6. Розмежування двох видів аудиту: детальний та фінансовий.</p>
3. 3.1.	Концепції Д.К. Робертсона. Етика поведіння. Забезпечення дисципліни і регулювання діяльності аудиторів	<p>1. Імперативний принцип, відповідно до якого приймаючи рішення, треба керуватися вимогами етичних норм.</p> <p>2. Економічний утилітаризм основну увагу приділяє впливу на конкретні дії конкретних обставин.</p> <p>3. Ідея генералізації – сполучення імперативного та утилітарного принципів.</p>
3.2.	Незалежність, об'єктивність і чесність суджень	Аудитори формують свої судження самостійно. Ніщо не впливає на їх неупереджене відношення як до компаній, так і до посадових осіб.
3.3.	Професіоналізм. Аудитори повинні бути компетентними, кваліфікованими, незалежними, розсудливими	<p>1. Ідея розсудливого аудитора. Дев'ять основних вимог до професійних якостей аудиторів розроблені Р.К. Маутцем і Г.А. Шарафом.</p> <p>2. Поведінкові теорії. Економіка покликана бути наукою про людину у взаємодії із собою подібними.</p>

Продовження таблиці 1

3.4.	Концепція аудиту – доказовість. Зібрати й оцінити достатню кількість інформації, щоб створити базу для прийняття рішень	Ідея - інформація може бути різної якості в достатній або недостатній кількості, вона може безпосередньо впливати на аудиторське рішення, а може бути тільки допоміжною
3.5.	Концепція аудиту – точність подання	Ідея – абсолютна точність аудиту фінансової звітності не потрібна
4.	Концепції Р. Адамса	1. Проведення перевірки систем фінансового контролю.
4.1.	Концепція використання системноорієнтованого методу формування думки аудитора	2. Перевірка фінансової звітності, проведеної на основі інформації, наданої системами фінансового контролю.
4.2.	Концепція розподілу аудиторської діяльності на аудит і супутні послуги	1. Природа впевненості, яку висловлює аудитор. 2. Порівняльний рівень впевненості, з яким аудитор підтверджує твердження менеджерів. 3. Необхідність найму кваліфікованого аудитора.
5.	Концепція завдань із надання впевненості	1. Ідея оцінки і вимірювання предмета на основі попередньо визначених критеріїв. 2. Ідея професійного скептицизму. 3. Ідея того, що рівень впевненості є пропорційним до рівня процедур збору доказів. У зв'язку з цим, природа, час та обсяг процедур збору достатніх та відповідних доказів під час виконання завдання з надання обмеженої впевненості навмисно обмежені порівняно з завданням із надання обґрунтованої впевненості.
6.	Соціально-економічна концепція аудиту. При проведенні аудиту аудиторі також визначають, наскільки діяльність фізичних осіб, які є відповідальною стороною, відповідає інтересам власників, ініціаторів проведення аудиту, суб'єктів господарського права, своїм власним інтересам.	1. Теорія перспектив – дає пояснення процесу прийняття рішення в умовах економічної невизначеності. 2. При проведенні аудиту аудиторі повинні враховувати, що поведінка відповідальних осіб може бути наперед визначена і прогнозована на основі уявлення про людину як про раціонально мислячий суб'єкт, який послідовно підпорядковує свої плани і дії отриманню максимальної вигоди. 3. Модель обмеженої раціональності передбачає, що здібності кожного працівника різні, обмежені як неможливістю передбачити всі наслідки прийнятих рішень, так і особистими прагненнями та соціальними амбіціями.
7.	Концепція розвитку аудиту	1. Становлення ринкової економіки обумовлює розвиток аудиту, метою якого є захист економічних інтересів членів громадянського суспільства. 2. Подальший розвиток аудиту слід розглядати в трьох основних напрямках: відокремлений вид підприємницької діяльності, відокремлена професія, галузь економічної науки

Сьогодні система аудиту в Європейському економічному просторі базується на засадах, визначених Директивою 2006/43 ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС від 17 травня 2006 року (далі – Директива 2006/43 ЄС) [5]. В Україні аудит побудований на базі Закону України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 року № 3125-ХІІ (зі змінами та доповненнями) (далі - Закон) [6]. Ці два документи суттєво в концептуальному плані відрізняються один від одного. Життя ставить перед аудитом нові вимоги, які переростають у фундаментальні думки, ідеї. Розглянемо цей процес і визначимо його ключові характеристики.

1. Головна ціль Директиви 2006/43 ЄС - висунення вимог щодо застосування єдиного набору міжнародних стандартів аудиту, оновлення вимог до освіти, визначення професійної етики та технічна реалізація співпраці між компетентними органами держав-членів, а також між такими органами й органами третіх країн для подальшого підвищення якості та гармонізації обов'язкового аудиту у Співтоваристві, для посилення співпраці між державами-членами та з третіми країнами з метою зміцнення довіри до обов'язкового аудиту. Таким чином ідея викладена в Директиві про «загальну, хоч і не повну, гармонізацію вимог до обов'язкового аудиту» [5], на наш погляд, слід вважати навою ідеєю концепції аудиту.

2. Традиційний підхід до визначення сутності аудиту базується на тому, що аудит найчастіше розглядається як спеціальний вид підприємницької діяльності. Дійсно, ця сторона наглядно проявляється саме в умовах ринкової економіки. Але аудит неправомірно обмежувати рамками лише практичної діяльності аудиторів та аудиторських фірм, які надають певні послуги суб'єктам ринкових відносин. В попередніх дослідженнях [3, с. 32] доведено, що структуру аудиторської діяльності можна представити, як органічну взаємообумовлену єдність трьох напрямів: самостійної галузі економічної науки, підприємницької аудиторської діяльності, самостійної професії.

Рисунок 1 – Видова структура аудиторської діяльності

Наведена структура аудиторської діяльності визначає її розвиток на певний проміжок часу, забезпечує її існування як явища, як у системі вищого рівня, так і в підсистемах нижчих рівнів управління. Таким чином, можна стверджувати, що аудитори разом з підприємницькою діяльністю також виконують функції з науково - педагогічного, організаційного і методичного забезпечення аудиторської діяльності.

3. В більшості видань з аудиту та фінансового права аудит розглядається як система незалежного фінансового контролю або форма контролю. Таке визначення нами вважається невиправданим і призводить до неправильного розуміння місця аудиту в економіці та виникнення ситуації «розриву в очікуваннях», яка означає невідповідність між тим, в чому, на думку суспільства, повинен полягати аудит, та можливостями реального процесу аудиту, який обмежений певними рамками.

В попередніх працях нами обґрунтовано, що фінансовий контроль як поняття в науковій літературі та практиці державного управління і регулювання ринковою економікою трактується невиправдано широко, саме завдяки відсутності чіткості та цільності у визначенні суб'єктів контролю [7]. Використання та розуміння терміну «контроль» тісно пов'язано з уявленням про ієрархічність людських відносин. Отже, головною ознакою суб'єкту контролю є наявність владних повноважень, тобто повноважень здійснити вплив, при якому існують можливості встановлення або зміни поведінки суб'єктів, навіть всупереч їх волі, з метою дотримання певних норм. В протилежному випадку, зупиняючи зміст контрольної діяльності лише етапом, на якому здійснюється пошук відхилень від існуючих норм та констатація того, чи має місце правопорушення, ми звужуємо значення контролю, оскільки не можна чітко простежити його відмінність від таких «пасивних» видів діяльності як аналіз, оцінка, моніторинг тощо.

Досліджуючи системи контролю в економічній науці та практиці, слід виходити з того, що вони є великими та складними системами, які не можуть бути зведені до простих трьох елементів (об'єкт, суб'єкт, контрольні дії). Складність системи контролю визначається тим, що в процес її функціонування можуть втягуватися декілька суб'єктів, які розподіляють між собою елементи контрольних функцій, що значно розширює систему контролю, оскільки до неї слід включити, щонайменше, того, хто фіксує інформацію, того, хто її збирає, того, хто її оцінює. Але в більшості випадків в практичній діяльності та науковій літературі будь-якого суб'єкту, який здійснює збір інформації та її порівняння з еталоном без наявності повноважень щодо прийняття рішення за наслідками проведеної роботи, називають суб'єктом контролю, хоча його функції (безперечно надзвичайно важливі) виявляються набагато вужчими.

З цих позицій зовсім по іншому слід розглядати аудит як невід'ємний елемент інфраструктури ринкової економіки. Адже аудитори позбавлені права втручатися в діяльність об'єкта, не мають владних повноважень домогтися виправлення ситуацій, тобто не мають головної ознаки суб'єктів контролю. Головною передумовою виникнення аудиту є потреба в інформації для подальшого здійснення контролю або прийняття управлінських рішень, але не контроль кого-небудь або чого-небудь. Отже, метою аудиту є забезпечення інформаційної прозорості певного об'єкту, адже без цього адекватне його сприйняття не представляється можливим, а управлінський вплив не буде приносити бажаних результатів. Результати аудиту – це лише докази, які використовують інші суб'єкти при здійсненні своїх функцій, отже аудит слід розглядати як певну інформаційну систему, результати діяльності якої використовуватимуть інші суб'єкти. Таким чином, аудит слід вважати інформаційною системою, результати якої використовуються для прийняття рішень (різного виду та спрямованості) суб'єктами, які є елементами соціально-економічних систем (різного виду та спрямованості) [7].

4. Ідея тристоронніх відносин. Завдання, які виконуються відповідно до Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг і Кодексу етики професійних бухгалтерів [8, 9, 10] з надання впевненості передбачає у цьому процесі трьох окремих сторін: фахівця – практика, відповідальної сторони, визначених користувачів.

Тристоронні відносини - це відносини між суб'єктом (фахівцем - практиком) і об'єктами (відповідальною стороною та користувачами) аудиторської діяльності з приводу її результатів. Логіку тристоронніх відносин можна подати так (рис. 2).

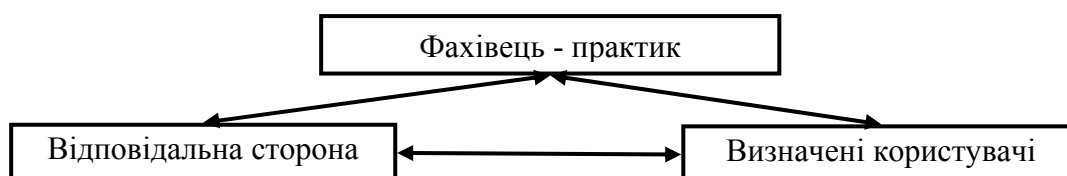

Рисунок 2 – Логіка тристоронніх відносин

Стан тристоронніх відносини, характер їх розвитку впливає на процес і визначає результат аудиторських послуг, що надається.

Термін «фахівець – практик» відповідно Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг і Кодексу етики професійних бухгалтерів, Міжнародної концептуальної основи завдань з надання впевненості [8, 9, 10] вживається в широкому розумінні, оскільки об'єднує три терміни:

- аудитор;
- незалежний аудитор фінансової звітності суб'єкта господарювання;
- фахівець-практик, якій не є незалежним аудитором фінансової звітності суб'єкта господарювання;

Термін «аудитор» нами використовується відповідно до документів, затверджених Радою з міжнародних стандартів аудиту та надання впевненості, коли описується аудит, огляд, інше надання впевненості і супутніх послуг, що можуть виконуватися фахівцем-практиком. Таке посилення не означає, що особа, яка виконує огляд, інше надання впевненості або супутні послуги, має бути аудитором фінансової звітності суб'єкта господарювання [10, с. 391]. Крім того, ми повинні враховувати, що цей термін вживається також і у Законі України «Про аудиторську діяльність», в якому тлумачиться як «фізична особа, яка має сертифікат, що визначає її кваліфікаційну придатність на заняття аудиторською діяльністю на території України» [6].

Термін «незалежний аудитор фінансової звітності суб'єкта господарювання» вживається в контексті аудиту фінансової звітності, яка містить історичну фінансову інформацію [9, с. 8].

Термін «фахівець-практик, якій не є незалежним аудитором фінансової звітності суб'єкта господарювання» використовується в такому розумінні. Кодекс Етики професійних бухгалтерів визначає професійного бухгалтера як особу, «яка є членом організації – федерації бухгалтерів», професійного бухгалтера – практика як «професійного бухгалтера незалежно від функціональної класифікації (наприклад, аудит, оподаткування, чи консалтинг), який працює у фірмі, що надає професійні послуги. Цей термін також вживають для позначення фірми професійних бухгалтерів – практиків [8, с. 119]. В класифікаціях наведений найнижчий кваліфікаційний рівень фахівця - практика.

Відповідальна сторона – це особа (особи), яка надає аудитору письмові твердження з оцінкою або вимірюванням (стосовно відповідних критеріїв) предмету,

який можна (чи не можна) подати користувачам як твердження, і відзначається такими характеристиками, які зумовлені специфікою відповідальності:

- при виконанні завдання з надання безпосереднього висновку є відповідальною за предмет завдання;
- при виконанні завдання з підтвердження є відповідальною за інформацію з предмета (підтвердження) та може бути відповідальною за предмет, та може бути стороною, що наймає аудитора;
- при виконанні завдання з надання впевненості формує інформаційні масиви про предмет в межах визначеної облікової політики.

Відповідальною стороною може бути один із користувачів. Відповідальна сторона може бути, а може і не бути стороною замовником.

Користувачами є особа, особи, або клас осіб, для яких аудитор готує звіт із завдання з надання впевненості, або звіт, в якому аудитор упевненість не висловлює. У випадках, визначених чинним законодавством, користувачі визначають вимоги до завдання з надання впевненості.

Відповідальна сторона та користувачі можуть належати до різних або до однієї організації. Відносини між відповідальною стороною та користувачем слід розглядати в контексті конкретного завдання.

5. Сьогодні потрібно уточнити суть понять «аудиторська діяльність», «аудит», «аудитор» у відповідності до зміни суті завдань і робіт, які виконує аудитор.

Директива 2006/43 ЄС [5], передбачає що аудитор виконує дві принципово різні групи завдань: завдання, при виконанні якого впевненість висловлюється, та завдання, при виконанні якого впевненість не висловлюється

До першої групи відносяться такі види завдань:

1. Завдання з надання впевненості - завдання, за яким фахівець-практик надає висновок, призначений підвищити ступінь довіри визначених користувачів, інших ніж відповідальна сторона, щодо результату оцінки або визначення предмета перевірки за відповідними критеріями. Аудитору дозволяється виконувати декілька типів завдань з надання впевненості: завдання з надання достатньої впевненості, завдання з надання обмеженої впевненості, завдання з надання помірної рівня упевненості.

Ці завдання, в свою чергу, розподіляються на такі види.

Завдання з надання достатньої впевненості - це завдання, метою яких є зменшення ризику завдання з надання впевненості до прийнятно низького рівня за обставин завдання як основи для надання позитивної форми висновку фахівця-практика.

Завдання з надання обмеженої впевненості - це завдання, метою яких є зменшення ризику завдання з надання впевненості до рівня, який є прийнятним за обставин завдання, але більшим, ніж у завданні з надання достатньої впевненості як основи для надання негативної форми висновку фахівця-практика.

Завдання з огляду, надання помірної впевненості стосовно історичної фінансової інформації – це завдання, мета яких надати аудитору змогу, на основі процедур, які не дають усіх доказів, що їх вимагав би аудит, констатувати, чи привернув його увагу будь-який факт, який дає підстави стверджувати, що фінансова звітність не складена в усіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансової звітності. Завдання з огляду надає помірний рівень упевненості в тому, що інформація яка є предметом огляду, не містить суттєвого викривлення, що висловлюється у формі негативної впевненості.

2. Завдання з надання упевненості, що не є аудитами чи оглядами історичної фінансової інформації.

До другої групи відносяться завдання з супутніх послуг — завдання, в якому аудитор доручається виконати процедури, які були узгоджені з суб'єктом господарювання та будь-якими відповідними третіми сторонами, та надати звіт про отримані результати. При виконанні таких завдань впевненість не висловлюється.

Завдання, які виконує аудитор, наведені на рис.3.

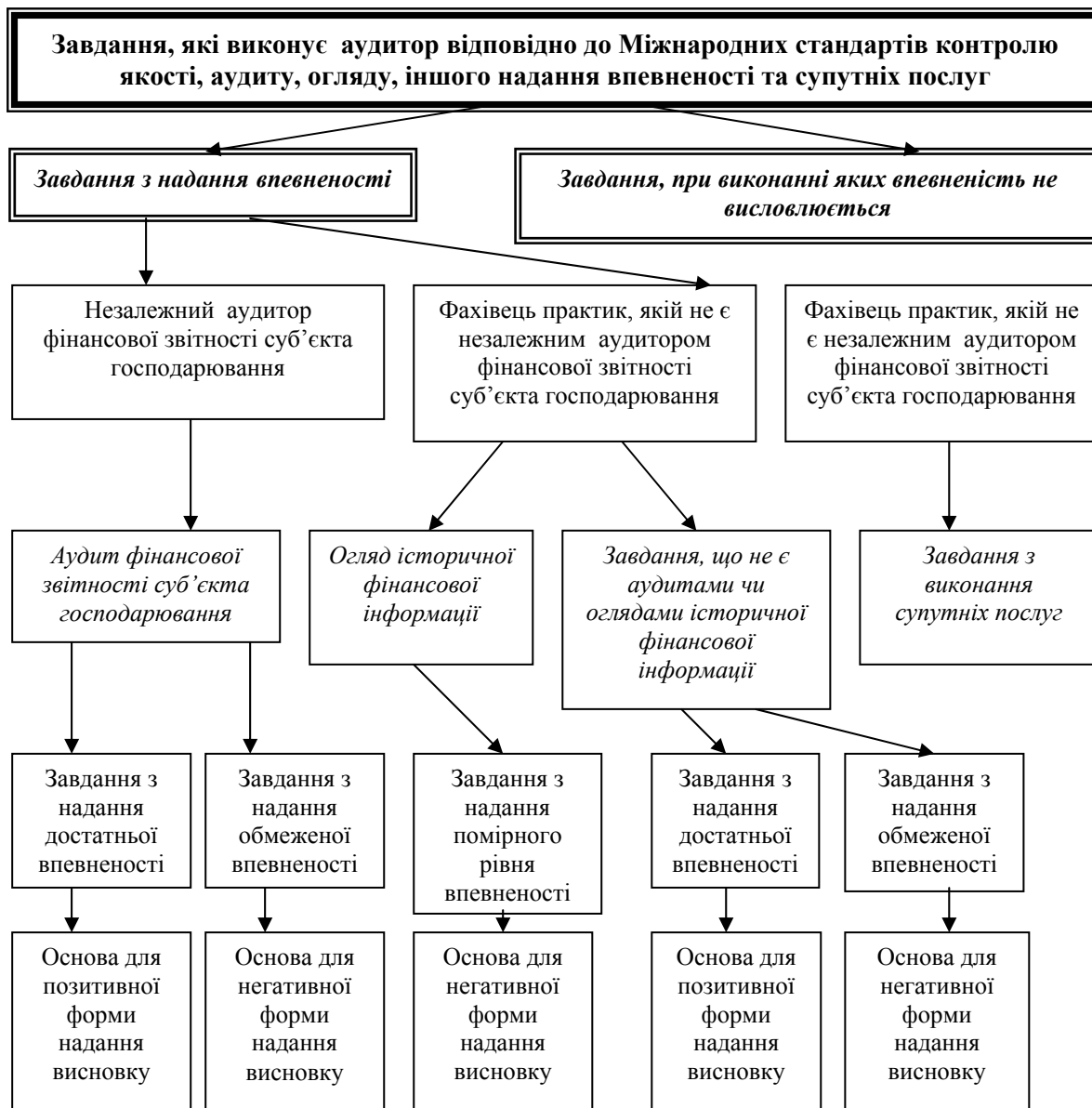

Рисунок 3 – Завдання, які виконує аудитор

Таким чином аудиторську діяльність можна визначити як галузь суспільно необхідної праці, яка потребує спеціальних знань, вмінь і навиків для здійснення:

- аудиту, огляду, іншого завдання з надання впевненості;
- супутніх послуг, при виконанні яких впевненість не висловлюється;
- науково – педагогічного, організаційного і методичного забезпечення.

6. Процес формування аудиторської думки. Аудиторська думка формується в середовищі професійного судження. Професійне судження передбачає застосування необхідних навичок, знань і досвіду в контексті стандартів аудиту, бухгалтерського обліку та професійної етики при прийнятті обґрунтованих рішень щодо плану дій, які

прийнятні за обставинами завдання з аудиту. Процес формування аудиторської думки відображається в аудиторській документації, звіті аудиторської фірми у вигляді записів виконаних аудиторських процедур, отриманих прийнятних аудиторських доказів і висновків, яких дійшов аудитор. Процес формування думки аудитора наведений на рис. 4.

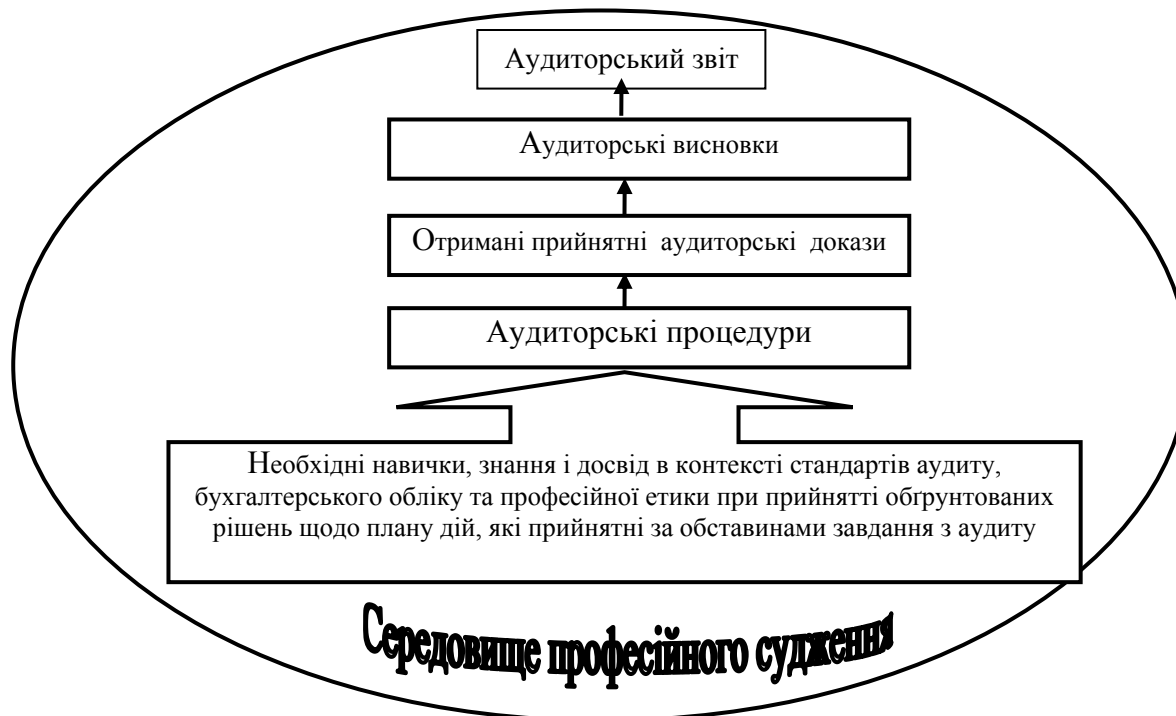

Рисунок 4 – Процес формування думки аудитора

Аналіз проведених досліджень свідчить про те, що розвиток економіки висуває нові вимоги відповідно до яких постійно розвивається і вдосконалюється аудиторська діяльність, а в аудиті виникли нові ідеї, виникає необхідність загальної, хоч і не повної, гармонізації вимог до обов'язкового аудиту. Структуру аудиторської діяльності можна представити, як органічну взаємообумовлену єдність трьох напрямів: самостійної галузі економічної науки, підприємницької аудиторської діяльності, самостійної професії. Таким чином, можна стверджувати, що аудитори разом з підприємницькою діяльністю також виконують функції з науково - педагогічного, організаційного і методичного забезпечення аудиторської діяльності. Аудит слід вважати інформаційною системою, результати якої використовуються для прийняття рішень суб'єктами, які є елементами соціально-економічних систем. Узагальнюючи вищевикладене вважаємо, що аудиторську діяльність можна визначити як галузь суспільно необхідної праці, яка потребує спеціальних знань, вмінь і навиків для здійснення аудиту, огляду, іншого завдання з надання впевненості; супутніх послуг, при виконанні яких впевненість не висловлюється; науково – педагогічного, організаційного і методичного забезпечення. Формування аудиторської думки здійснюється в середовищі професійного судження.

Всі наведені ідеї доповнюють життєвим змістом і логікою сучасну концепцію аудиту як складову науки про аудит.

Список літератури

1. Давидов Г.М. Ідеї і концепції аудиту / Г.М. Давидов // Наукові праці Кіровоградського

- національного технічного ун-ту: Економічні науки. - Вип. 7. – Ч. I. Кіровоград: КНТУ, 2005.- С. 136-149.
2. Давидов Г.М. Концепція розвитку аудиторської діяльності в Україні / Г.М. Давидов // Наукові праці Кіровоградського державного технічного ун-ту: Економічні науки. - Вип. 4. – Ч. I. Кіровоград: КДТУ, 2003.- С. 58-66.
 3. Давидов Г.М. Аудит : теорія і практика: Монографія. / Григорій Миколайович Давидов. – Кіровоград : ТОВ «Імекс-ЛТД», 2006. – 324 с.
 4. Давидов Г.М. Шляхи реформування системи аудиту в Україні / Г.М. Давидов, О.А. Петрик // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки, вип. 22, ч. II. – Кіровоград: КНТУ, 2012. – С. 3-9
 5. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС від 17 травня 2006 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=994_844
 6. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22 квітня 1993 року №3126-XII (в редакції Закону України від 14 вересня 2006 року №140-V) (із змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/show/2121-14>
 7. Давидов Г.М. Дослідження функцій аудиту в системах соціально-економічних відносин та фінансового контролю / Г. М. Давидов, Н. С. Шалімова // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка». Спеціальний випуск 29 (частина 1). – Ужгород, 2010. – С. 294-300.
 8. Кодекс Етики Професійних бухгалтерів 2009. Міжнародна Федерація Бухгалтерів / Перекл. з англ. за ред. С. Я. Зубілевич. – К. : Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2010. – 124 с.
 9. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики : Видання 2007 року / Пер. з англ. мови О.В. Селезньов, О.Л. Ольховікова, О.В. Гик, Т.Ц. Шарашидзе, Л. Й. Юрківська, С.О. Куликов. – К. : ТОВ «ІАМЦ АУ «Статус», 2007. – 1172 с.
 10. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг : видання 2010 року, частина 1 / Пер. з англ. : Ольховікова О.Л., Селезньов О.В., Зеніна О.О., Гик О.В., Біндер С.Г. – К. : Видавництво «Фенікс», 2011. – 846 с.

Grigory Davydov

Kirovograd National Technical University

Modern Ideas of Audit

This paper describes how the emergence and development of new ideas as part of the modern audit based on the trends of social and economic development of society.

The conditions of the audit as a profession in European legislation have been defined. Peculiarities of the audit as an information system have been substantiated. The modern structure of assurance engagements, which is regulated by international standards, the specific features of the audit, review, assurance engagements, other related services have been analyzed. The specificity of tripartite relations, functions and role of practitioners, users and responsible parties have been substantiated. The process of forming an audit opinion have been analyzed.

It has been proved that the audit activity should be considered as a branch of socially necessary labor that requires special knowledge, skills and abilities to perform the audit, review, other assurance objectives, related services, under which the conviction is not expressed, scientific - pedagogical, organizational and methodologies.

audit, assurance engagements, concept, idea

Одержано 20.11.13